

отъ тахъ; и да си промине останалѣа животъ въ самотѣа. Надвечаръ намери едно финиково дръво, наеде се отъ сладкѣа мѣ плодъ, напи се стѣдена вода отъ потока, и пренощѣка тамъ. Утренята набра и понесе съ себе си отъ сѣщото овоцѣе, а въ другѣа день стигна до реченната гора. Тамъ намери една пещера, която беше способна да го упави отъ зло време. Финики и кестани, които са намервахъ по полите на гората, служавъа мѣ за прехранване, а чистата и здравата вода — за пѣане. Тамъ се предаде той сѣвсемъ на размишленѣе. Услаждаваше се въ изгледването на творенѣята; и благодареше Богъ непрестанно, чи го избави отъ хората и отъ техните лѣжи и злови. Подъ гората се виждаше едно бистро блато, като кристалъ, което беше и твѣрде пространно и водата мѣ се разделяваше на много реки, и като течеше презъ пространни полени, напоаваше много села и градове. Аза